

Sygn. akt VI Gz 46/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Zbigniew Krepski (spr.)

Sędziowie: SO Małgorzata Bartczak-Sobierajska, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2016 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. w G.

przeciwko W. D.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego od postanowienia Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 14 stycznia 2016 r., sygn. akt V GNc 579/15

postanawia : oddalić zażalenie

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 14 stycznia 2016 r. Sąd Rejonowy we Włocławku w sprawie z powództwa (...) S.A. w T. przeciwko W. D. o zapłatę w postępowaniu upominawczym odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty wydanego w niniejszej sprawie wobec nie uzupełnienia w terminie braków formalnych sprzeciwu od nakazu zapłaty (k.63)

Powyższe postanowienie zaskarżył pozwany wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu zażalenia pozwany zarzucił, iż nie otrzymał zarządzenia z dnia 3 listopada 2015 r. wzywającego go do usunięcia braków formalnych sprzeciwu od nakazu zapłaty (k.68-69).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego – jako bezzasadne – podlega oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. W sprawie brak jest bowiem podstaw do przyjęcia, że pozwany uzupełnił w terminie brak formalny sprzeciwu od nakazu zapłaty poprzez złożenie do akt sprzeciwu sporządzonego na urzędowym formularzu, co w świetle art. 504 § 1 k.p.c. w związku z art. 503 § 2 k.p.c. wyklucza możliwość uwzględnienia jego zażalenia.

Nie można zgodzić się z pozwanym, iż nie otrzymał on zarządzenia z dnia 3 listopada 2015 r. wzywającego go do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu od nakazu zapłaty. W ocenie Sądu Okręgowego przedmiotowe zarządzenie prawidłowo pozostawiono w aktach sprawach ze skutkiem doręczenia pozwanemu po wdrożeniu zastępczego trybu doręczenia pism sądowych na podstawie przepisu art. 139 § 1 k.p.c. Należy podkreślić, że pozwany nie podnosi w zażaleniu żadnych argumentów, które mogłyby stanowić podstawę do uchylenia postanowienia, a w szczególności nie wskazuje, iż adres zamieszkania podany przez powoda w pozwie był wadliwy. Tym samym pozwany nie obalił

domniemania, iż doręczane pismo dotarło do jego rąk jako adresata. Należy podkreślić, iż doręczenie przez awizo opiera się na domniemaniu prawnym, że doręczane pismo dotarło do rąk adresata. Istnieje możliwość obalenia takiego domniemania, gdyż jest ono wzruszalne. Skuteczne obalenie takiego domniemania nie oznacza co prawda, że zakwestionowane doręczenie nie zostało dokonane, ale powoduje uchylenie skutków biegu terminów, jakie wiążą się z jego doręczeniem (v. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2004 roku, III CZP112/03, OSNC 2005/4/61).

Zatem Sąd Rejonowy prawidłowo pozostawił w aktach sprawy przedmiotowe zarządzenie z dnia 26 marca 2015 r. ze skutkiem zastępczego doręczenia pozwanemu stosownie do art. 139 § 1 k.p.c.

Reasumując, z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy postanowił jak na wstępie.

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

Z.

1) (...)

2) (...)

3) (...)

- (...)

- (...)

4) (...)

T. (...)